

OPET TRG JUGOSLAVIJE?

Čim je izabran za predsjednika zagrebačke partijske organizacije, umiljati je Viktor Gotovac i uciviljenom ujaku Zdravku Mustaću i sveukupnoj javnosti priopćio kako kani poraditi na tome da možda najljepši trg našega glavnog grada (opet!) izgubi hrvatsko (Trg Republike Hrvatske), a dobije jugoslavensko ime (Trg maršala Tita). Njegovi koalicijski partneri – tzv. platforma Možemo! – za to imaju dovoljno ruku u Gradskoj skupštini, a kad joj uz bok stanu tradicionalni nositelji proleterske zastave i prekaljeni borci za radnička prava udobno zavaljeni u naslonjače tuškanačkih vila i luksuznih stanova otetih 1945. godine, to mogu učiniti ne trepnuvši.

Dio javnosti se je, doduše, pobunio – uključujući hadezeovske pričuvnike koji su do ljeta 2017. tako uporno i junački branili jugoslavenske rovove, i kod Hrvatskoga narodnoga kazališta i drugdje, diljem domovine – ali ne treba isključiti mogućnost da Hrvati dožive i to poniženje barem u kontekstu pokušaja tzv. ljevice da, nesposobna za upravljanje i glavnim gradom i drugime, vrati svoje pozicije na nacionalnom planu. Pogotovo ako osjeti da je vrijeme za izgradnju lika novoga kandidata za predsjedničke izbore, budući da aktualni predsjednik već neko vri-

jeme nije po čudi ni Pupovcu ni Zoranu Pusiću, ljudima koji su nakon smrti neprežaljenoga Slavka Goldsteina postali glavni arbitri hrvatskoga društva.

Time bi bila dovršena jedna travestija u kojoj su pobrani plodovi trgovine tzv. državotvorne desnice koja je pokazala spremnost da i svoj obraz i nacionalne interese

jeftino proda za beznačajne, sasvim privatne sinekure. Moglo se je to, priznajem, vidjeti već onda kad se bez ikakva obrazloženja odustalo od još jednoga simboličkog čina, preimenovanja ulice koja nosi ime po Vladi Ranogajcu, jugoslavenskom razbojniku koji je potpisao tisuće smrtnih osuda, ali – vidjelo se nije. Zato beremo zaslužene plodove... (T. J.)

REGISTAR PRIPADNIKA I SURADNIKA JUGOSLAVENSKE OBAVJEŠTAJNE SLUŽBE

Ohrabruju vijesti da će uskoro postati dostupan – ili je u vrijeme izlaska ovog broja iz tiska već postao dostupan? – popis pripadnika jugoslavenskih obavještajnih službi i njihovih suradnika.

Dosad su, kao što znamo, i u knjigama i u časopisima i u dnevnome tisku objavljivani kojekakvi djelomični i fragmentarni podatci koji bi svjetlo dana ugledali u trenucima i okolnostima koje su ponekad vrlo rječito izazivale sumnje

u prave pobude i autentične motive onih koji bi te podatke predočivali, što nesumnjivo nije pridonosilo ni njihovoj vjerodostojnosti niti je postizalo društveni učinak koji bi se inače valjda postigao (pa Stipi Mesiću zacijelo nije ništa pomoglo tako kao objavljivanje podataka o njegovoj suradnji s jugoslavenskim službama).

Jasno je da su pritom veliku negativnu ulogu odigrali i društveni i medijski moćnici koji su sustavno radili na dis-

kreditiranju i obeshrabrivanju svakoga sličnog pokušaja. Zato se treba nadati da će novi registar biti doista autentičan i doista cjelovit, pa – kad je u mnogim slučajevima danas već možda pokasno za lustraciju u doslovnome značenju te riječi – neka on bar posluži povjesničarima i publicistima da naša djeca i unuci uzmognu učiti pravu, *lustriranu* povijest hrvatskoga glavinjanja po jugoslavenskim šumama i gorama... (N. C.)